

בס"ד "אין עוד מלבדו!" "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו!" "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! הללויה!

"והאמת והשלום אהבו..."

עלון זה כולו קודש לעילוי נשמתה הטהורה של של האישה הצדיקה שהייתה מפיצה את העלון בעיר הקודש צפת, והזדככה בייסורים קשים ומרים מרת סמדר שמחה בת רות ע"ה יהי רצון שתעמוד בתפילה לפני כיסא הכבוד על בניה היקרים ובראשם בנה האהוב וראש וראשון לכל דבר שבקדושה ידיד נפשי דוד מור הי"ו. שיתן להם ה' כוח ובריאות איתנה וינחם אותם מאבלם ויזכו לחיים טובים ומאושרים אמן. מוקירכם ואוהבכם מאוד משה יזדי.

996

מפיץ ראשי-דותן כהן: 054-888-39-69

אהבת ישיר אל

לקח פרשת 'ויגש' תשפ"א "מעולם לא קיימנו מצווה גדולה שכזאת!"

"חכמנו זיכרונם לברכה הפליגו במעלתו של הזוכה להתעסק ב'מת מצווה' שאין מי שיקברוהו עד שאמרו: "מת מצווה הכל קרוביו", ואני הולך להתעסק ביחי מצווה' שזה הרבה יותר ממת מצווה". ענה לו רבינו. וכשהבחין בתמיהה הגדולה הפושטת על פני השכן, המשיך רבינו והסביר: "אחד המתפללים בבית הכנסת איתי חוגג היום בר מצווה לבנו וכיון שברור לי שרבים לא יגיעו, החלטתי לצאת ולשמחם. בשמחות אצלכם" הוסיף הרב וברכו והמשיך בדרכו. קפוא ועמוס בשלג הגיע רבינו לבית השמחה ומצא את הבית ריק, רק חתן הבר מצווה והוריו ישבו סביב השולחנות הערוכים. האורות דולקים והאווירה נכאה. כמה שמחו כשראו את רבינו, היה ברור להם שיפור מעט את הקדרות ויצהיל את הלבבות כדרכו בקודש. רבינו זלה"ה ישב והחל לשיר 'סולו' תוך כדי שהניח את ידו על כתפו של חתן הבר מצווה ובין שיר לשיר היה מחבקו ומנשקו ואומר להוריו: "אשריכם שזכיתם בן כזה! כולו זוך וטוהר ובוודאי שעתיד הוא להיות אחד ממאורי הדור". לאחר שראה רבינו שהעצבות הוסרה מעל פני ההורים ומפניו של חתן הבר מצווה, עמד ומסר את המטנה, ביקש סליחתם ואמר: "אני חייב לצאת, אשוב בעוד כמחצית השעה". בעלת הלילה עשה דרכו, מבוסס בשלג הכבד, עד הגיעו לטלפון ציבורי. באצבעות קפואות שילשל אסימונים וחייג לתלמידיו, עד שהשיג רכב מצויד בשלשלאות ברזל, בעזרתן ינוע בשלג. הרוח העזה הטילה פתיית שלג מעקצצים, ורבו המתין רועד לבוא הרכב. כשהגיע, עלה וביקש מהנהג: "סע בבקשה לביתו של ראש הישיבה חכם עזרא עטייה. חכם עזרא שמח מאוד לראותו ורבינו פתח מיד ואמר: "יש כאן מת מצווה חי! בר מצווה קודרת! מצווה נדירה שאי אפשר לעשותה על ידי אחרים!" חכם עזרא עטייה הזדרז ללבוש את מעילו לא לפני שאמר: "תודה רבה לך שחשבת עלי לזכותני במצווה נדירה שכזאת". תוך דקות בוססו שניהם בשלג וכשנכנסו לרכב, ביקש חכם בן ציון את רשותו של חכם עזרא עטייה להביא גדולי עולם נוספים. גם המקובלים הגדולים חכם אפרים הכהן וחכם יעקב עדס זיע"א שמחו מאוד על המצווה הגדולה שהתגלגלה לידם ואף אמרו לו: "מעולם לא קיימנו מצווה גדולה שכזאת!" במשך כל נסיעתם לבית חתן הבר מצווה, לא הפסיקו גדולי עולם אלו להודות לה' יתברך על הזכות הנפלאה הזאת ובין לבין חזרו להודות לחכם בן ציון שחשב עליהם. כשנכנסו גדולי עולם אלו לביתו של חתן הבר מצווה אורו עיניהם של ההורים ושל החתן, הם לא האמינו למראה עיניהם, שמחתם עלתה לשחקים כשפצחו גדולי עולם אלו בשירה לכבוד חתן הבר מצווה. רבינו שמח מאוד לראותם כל כך שמחים עד שזלגו עיניו דמעות מרוב אושר שזכה לקיים מצווה נפלאה שכזאת. יהי רצון שזוכה כולנו להיות תמיד בשמחה ולשמח אחרים כמה שיותר ובכך נעשה נחת רוח גדול מאוד לאבינו שבשמים ובמהירה ידן יראו עינינו וישמח ליבנו בביאת משיח צדקנו ובבניין בית מקדשינו ותפארתינו אמן ואמן!!

כשחשף יוסף הצדיק את זהותו לפני אחיו, נבהלו הם מאוד וכמו שכתוב בפסוק: "ולא יכלו אחיו לענות אותו כי נבהלו מפניו". יוסף הצדיק חש בבהלה שתקפה אותם ומיד החל להרגיעם ואמר להם: "אני יוסף אחיכם! דהיינו: רגש האחוה, אהבתי אליכם מעולם לא נפגמה! גם בשעה שזרקתם אותי לבור מלא בנחשים ועקרבאים, לא נפגמה אהבתי כלל, כיון שכך, אין לכם סיבה לחשוש שמא אנקום בכם. תהיו רגועים!!" כיון שעדיין היו אחיו מומנים מהאמת המשמחת והקשה שהוטחה בפניהם והצעיר נשקף מפניהם הוסיף יוסף הצדיק ואמר להם: "ועתה אל תעצבו... כי למחנה שלחני אלוקים אליכם". "ועתה, עכשיו", מבקש הוא מהם לצאת מהעצבות במיידית! ולא נחה דעתו עד שהוא מוסיף סיבה וטעם לבקשתו באומר: "כל מה שקרה אינו אלא כדי שתהא לכם פרנסה, שהרי הרעב שורר בכל העולם ומשמים מכתם אותי למצרים כדי שאפרנס אתכם". כדי לחדד את הדברים אוסיף ואכתוב: כיון שיוסף הצדיק מודע לגודל הפגם המתהווה מן העצבות, עד כמה פוגמת היא בנפש האדם, לכן מבקש הוא מאחיו ואומר: "ועתה אל תעצבו. אבקשכם לצאת מהעצבות עכשיו במיידית". וכל כך למה? כי העצבות היא הרסנית! היא מזיקה ומכלה את הבריאות! היא מעמעמת את אור המצווה המאיר בנשמה. המתעצב פוגם בנשמתו כאילו עבר על כל העבירות כולן!!! וכשם שהעצבות מתועבת ופוגמת, כך חשובה השמחה ומטהרת. גדול ורב כוחו של השמח תמיד עד שאף אם מעד ונכשל בעבירה, כמעט שאין הפגם נראה בנשמתו! השמחה מנחילה לאדם נחת ואושר בעולם הזה ובעולם הבא. עוד אמרו חכמנו זיכרונם לברכה: "אדם השרוי בעצבות, מפסיד הוא את ההשגחה הפרטית שצמודה לכל יהודי, עד שאינו מוגן כלל ממוזיקים גשמיים ורוחניים כאחד, ובכל רגע עלול הוא להינזק חלילה או ליפול בעבירה. לעומתו מרויח השרוי בשמחה תמידית שהקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו שומר עליו וכל המוזיקים חוששים מפניו ובורחים ממנו. על אחת כמה וכמה גדול ורב כוחו של השמח ומשמח עד שכשם שמשמח הוא אחרים, כך מרבים משמים לשמחו וגדולה מאוד מעלתו עד שמובטח לו שינחל גן עדן. [תענית כ"ב ע"א]. גדולי הדורות לאורך כל ההיסטוריה של עמנו הנפלא, הכירו וידעו ברום מעלת המשמח וטרחו בכל כוחם לשמח אחרים ולא רק 'על הדרך' אלא חזרו וזכרו אחר מצווה גדולה ונפלאה זאת. עד כמה? והמה דברים אמורים?

באחד החורפים הירושלמים הקרים היתה העיר משותקת מחמת השלגים הכבדים שירדו בלא הפוגה יומיים רצופים. הקור העז והשלג העמוק לא הרתיעו את ראש ישיבת "פורת יוסף" המעטירה, איש האלוקים, חכם בן ציון אבא שאול זצוק"ל זזיע"א, גם לא העובדה שהתחבורה שבתה. הוא בוסס במרבד הלבן ופילס דרכו לבית אחד המתפללים הקבועים בבית הכנסת "אוהל רחל", שהכניס את בנו באותו ערב לעול המצוות. הבין הרב, שבמוזג אויר כזה לא יבואו רבים לשמחה, והמצווה לשמח כפולה ומכופלת. בשמחה רבה יצא רבינו מהבית מתוך מחשבה על הזכות הגדולה שנפלה בחלקו לשמח את בעל השמחה ואת חתן הבר מצווה. מיד בצאתו מביתו פגש בשכן טוב ששאל: "לאן כבוד הרב יוצא במזג אוויר סוער שכזה?"

בברכת הללויה, שבת שלום ומבורך, ישועות מקיפות וכל טוב משה יזדי.

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! "הללויה"!

לתיאום שיחת יעוץ טלפונית עם כבוד הרב משה זידי שליט"א.
שלום בית, ליוזוג, לפרנסה בריווח, לחינוך ילדים ובכל מיטורי החיים
חיינו: 052-890-60-65 או בפקס: 02-625-23-23

עשה לך רב

שאלה: לכבוד הרב היקר שלום וברכה!

מכתבי קשה מנשוא. אני אמא לשני בנים ושלוש בנות. משפחה חרדית. השקענו בילדים את הנשמה. לצערי הרב, שני בני הגדולים פרשו מדרך התורה והמצוות ומנהלים אורח חיים חילוני לכל דבר. שניהם נשרו מהדרך. אחד בגלל המשגיח בישיבה, והשני בגלל מגיד השיעור בישיבה. הם פשוט השפילו אותם ובמידה מסוימת גם ירדו לחייהם עד שהילדים החליטו לפרוש. אבל כשהם פרשו הם פרשו לחלוטין. היום הם מחללים שבת. הם לא מוכנים לשמוע בכלל על שום מצווה. לא על דין ולא על דת. בעלי ואני, חרב עלינו עולמנו. אין לנו חיים. ביום שהבן הבכור התחיל להתלבש כחילוני בעלי נפל למשכב ארבעה ימים. אי אפשר היה לראות אותו בבגדים האלה. מיד אחריו גם אחיו התחיל להתנהג כמוהו ולהתלבש כמוהו. הם ירדו מהר מאוד מהדרך, הם הגיעו מהר מאוד לחילול שבת. וגם נודע לי שהם אינם מקפידים בכלל על כשרות. יש לי בבית בנות שרואות את אחיהן הגדולים שהיו בשבילן סמל ודוגמה והן בכל יום פוערות עיניים מתמיהה. פעם על הלבוש המשונה, פעם על התספורת המשונה או על האיפון הנייד הענק שברשותם. כל ניסיונותינו לדבר על ליבם בנחת ולהסביר להם שהם מקלקלים גם את הבנות הקטנות, עלו בתוהו. הם לא מוכנים לשמוע. גם כשאנחנו מצליחים לנהל שיחה עניינית בסוף הם עונים: "לכי למשגיח בישיבה, הוא הביא אותנו לזה ואנחנו כבר לא יכולים לחזור חזרה!" לאחרונה, הם הביאו טלוויזיה לחדר שלהם. גם כשאנחנו יושבים לקידוש בליל שבת הם לא יוצאים מהחדר ואנחנו שומעים את קולות הטלוויזיה בחלל הבית. אי אפשר להעיר להם אי אפשר להגיד להם כלום. אני ובעלי שקלנו אם לבקש מהם לעזוב את הבית. קשה לי מאוד. אני אוהבת אותם מאוד מאוד, אבל אני לא יכולה להפסיד גם את הבנות הקטנות.

מה עלינו לעשות? אנחנו קוראים ותיקים של העלון שלך. גם ראינו בעלוני הקודמים שהתייחסת לנושא אבל הסיפור שלנו קצת שונה, היות והקטנות אצלנו הן בנות ואנחנו חוששים עליהן מאוד מסיבה שאי אפשר לפרט ולהאריך בה. אז מה עושים? האם לבקש מהם לעזוב את הבית? ואם לא, איך ממשיכים איתם הלאה? האם יש סיכוי להעלות אותם חזרה על דרך המלך? אני מבקשת מאוד תשובה דחופה ביותר היות ואין לנו חיים. בעלי רזה 13 קילו, ואני שבלאו הכי הייתי רזה מאוד רזיתי 7 קילו. אין לנו תאבון לאכול, אנחנו לא ישנים טוב בלילות ואנחנו פשוט אובדי עצות. נשמח לקבל את תשובתך בהקדם.

תודה רבה רבה. הורים כאובים ומיוסרים.

תשובה:

הורים אהובים וכאובים!
א. סיפורכם קשה מאוד, מאוד מאוד. אך לצערי הרב בשנות פעילותי הציבורית נתקלתי בכמה וכמה סיפורים כאלו שבסוף חזרו הבנים ועלו על דרך המלך וחלקם אף מכהנים כרבנים בעם ישראל.
ב. אל תהיו כל כך מיוסרים וכאובים. תפסיקו לרזות, תתחילו לאכול. אתם חייבים לאכול ולשמור על בריאותכם. בטוחני שהבנים היקרים האלו רואים את הצער שלכם, אלא שאינם מבינים מה כל כך קשה לכם. מדוע אתם כל כך מתייסרים ואולי במידה מסוימת זה גורם להם להתבצר בעמדתם.
לכן, אבקשכם בכל לשון של בקשה, תכניסו בבקשה שמחה לחיכם. תתחילו לאכול, לשתות, תתחברו לילדים. תשבו איתם, תיכנסו איתם לשיחות על חייהם. לא שיחות מוסר! תפסיקו להטיף להם תפסיקו להעיר להם, תקבלו אותם כמו שהם. יתירה מזאת, תראו להם שאתם שמחים בהם. תנו להם להבין שאתם מבינים אותם ואין לכם שום תרעומת עליהם.

ג. אתם חייבים לעשות הכל כדי להיות חברים שלהם. כן! פשוטו כמשמעו, מהיום אתם החברים הכי טובים של הבנים האלו. חברים הכי טובים שמרעיפים חום ואהבה, חברים הכי טובים שגם יוצאים איתם למסעדה ויושבים לאכול איתם כשאת ובעלך נוטלים ידיים ומברכים את כל הברכות והילדים יושבים גלוי ראש, ולא מברכים שום ברכה ואתם מחבקים ומנשקים אותם ושואלים: "מה להזמין לכם? מה בא לכם לאכול?"

ד. לא אגזים אם אכתוב לכם שאתם יכולים להתגאות בהם. כן! אלו בחורים שפרשו מהדרך, אבל הם בחורים אמיתיים, הם בחורים שהאמת בווערת בקרבם, הם לא ירדו למחתרת, הם לא שיקרו עליכם. יש הרבה מאוד בחורים כמוהם שהחליטו לסור מהדרך ולא לקיים תורה ומצוות והם עושים זאת בסתר. הילדים שלכם באו ומתוך אמת שבוערת בקרבם הם עושים זאת לעיניכם. נותנים לכם להבין שהם פרשו ועם כל הכאב שבדבר הם לא מסוגלים לשקר לכם. אז יש לכם הרבה מה להתגאות, באמת שלהם, ולכבד אותם ולהעריך אותם על כך מאוד מאוד.

ה. אם תשכילו לכבד אותם ולהרעיף עליהם חום ואהבה יהיה לכם יותר קל להסביר לבנות הקטנות: "אחיכן נמצאים בתקופה לא ברורה בחייהם. צריך להבין אותם ולהתפלל עליהם". גם הגדולים ישתפו איתכם פעולה ואף יסכימו לומר לאחיותיהם הקטנות: "אנחנו יודעים שאנחנו לא בדרך הנכונה אבל קשה לנו כרגע מאוד, ולכן אנחנו עושים את מה שאנחנו עושים".

הם גם ימשיכו ויאמרו להן: "תמשיכו אתן עם הצניעות שלכם, עם הלימודים שלכן, עם השקפת העולם שלכן כי אתן צודקות והדרך של אבא ואמא היא דרך האמת".

בכך תסתיים דאגתכם 'אולי גם הבנות יתקלקלו' לא ולא! הבנות לא ילכו בדרכם שהרי הבנים בעצמם אומרים להן מפורשות שהם טועים והם מחכים ליום שבו הם יחזרו חזרה לחיות בדרך ובאורחות חיים של אבא ואמא.

ו. לאחרונה נחשפתי לשיחה של הרב אורי זוהר שליט"א בה סיפר בגילוי לב כמי שהתמודד בעצמו עם 'בן נושר'. וכה אמר: "צריך לדב שהילדים הללו אנוסים גמורים. יש פער עצום בין הגדילה הפנימית הרגשית שלהם, לבין המערכת החרדית התובענית. המצווה המיוחדת שלנו בדרך זוהר, לקבל את הילדים האלו באהבה וברחמים. כשהוא חוזר בארבע לפנות בוקר אחרי לילה של הוללות ושתיות עשר בירות, תשאירי לו שתי עוגיות טעימות בצירוף מכתב מעוטר בלבבות: "אני מקווה שנהנית הלילה. אם אתה רעב אל תהסס להעיר אותי. אוהבת אותך מאוד. אמא".

ז. המשיך הרב אורי זוהר שליט"א וסיפר באותה שיחה: "אמא לשמונה ילדים נכנסה דומעת לרב אלישיב זי"ע"א ושאלתה בפיח: "אחת הבנות שלי ירדה מהדרך ומתלבשת בחוסר צניעות מזועזעת. ואני חוששת שזה ישפיע על שאר בני הבית. האם להוציאה מהבית?" הרב אלישיב ענה לה תשובה נוקבת: "את כל שבעת הילדים תפארי אצל בני משפחתך, ואת הילדה הזאת תשאירי בבית ותפנקי אותה".

ח. גם כשנכנס אבא כאוב לרב שטיינמן זי"ע"א וסיפר-שאל: "בני החל לחלל שבת, האם חובה עלי לקנא על כבוד השבת ולמחות בו על החילול?" "וכי זה יעזור" ענה הרב שטיינמן והוסיף: "זה רק יעורר שנאה ויגרום לו להתרחק יותר". "אז מה עושים?" שאל האבא הכאוב. "תן לו שלושה דברים: אהבה ועוד אהבה ועוד אהבה" השיב הרב. כך בדאוק הורה האדמו"ר רבי יענקל'ה מפשווערסק לאבא שסיפר לו שבנו מחמד ליבו, הולך ויורד מבחינה רוחנית. הרבי שאל: "אתה נותן לו אהבה?" "כן" ענה האבא. "אתה נותן לו כסף?" הוסיף הרבי ושאל: "כן" ענה האבא. "אז כנראה שאינך נותן לו מספיק" ענה הרבי והוסיף: "תשפוך עליו אהבה וכסף ותראה שהוא יחזור למוטב. תזכור טוב! רק כך הוא יחזור למוטב".

ט. לכן אמא יקרה! עליך הבין לנפשם של ילדייך שנפגעו קשות מאותם רשעים שמכהנים כרבנים באותה ישיבה. בימים אלו בנייך היקרים שטופי שנאה לאותם 'רבנים' ולכל מה שהם מייצגים. כשאת ובעלך כאובים, ממורמרים, מתוסכלים ויורדים משקל, אתם מוסיפים שנאה בליבם של ילדים אלו שאוהבים אתכם. זיכרי! רק אהבה מוחקת שנאה. לכן תרעיפו עליהם הרבה אהבה מתוך שמחת חיים ובטוחני שבקרב תרוו מהם נחת ואושר של קדושה. עוד אוסיף ואכתוב: בחג החנוכה ראינו סגולה בדוקה ומוכחת להבעיר את לב הילדים באהבת התורה ויראת שמים: קחת חוטים מבגד הילד שפרש ולעשות מהם פתילה לנרות שבת ומיד בהדלקת הנרות לבקש ולומר: "כשם שפתילה זאת העשויה מבגדו של בני בווערת באש, כך תבעיר בליבו לאלתר אהבת התורה ויראת שמים". אפשר גם לכוון חוט אחד מבגדו על הפתילות הרגילות ולומר זאת. י. שבת שלום ומבורך, ישועות מקיפות, חיים טובים וכל טוב!

בס"ד "אין עוד מלבדו"! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

רבן של כל בני הגולה חכם בן ציון אבא שאול זיע"א

ובשולי הסיפור העיד בן המשפחה, שבאותה שנה נטל רבינו אתרוג אחר. בעיניו היה נראה פגם כלשהו באותו אתרוג שהביא מקורבו. אך בשעתו, כשראה את הברק בעיניו של בעל האתרוג, על הזכות שנפלה בחלקו למצוא אתרוג מהודר לרבינו, ביקש לשכנעו בשמחתו בתמורת כסף רב, שלא תחלש דעתו.

ואין זה אלא פרט, שללמד על הכלל יצא. סיפר הרה"ג בן ציון מוצפי שליט"א: "באחד הימים מצאנו את רבינו במסדרון הישיבה, מחלק מיני מתיקה לכולם. שאלנו לפרש הדבר, ואמר: "היום זכיתי במצוות עשה מדאורייתא, לקיימה כהלכתה, ואני מחלק ממתקים אלו שיהיו מעין סעודת מצווה.

מצאתי ארנק ברחוב, וחיפשתי ומצאתי את בעל האבידה. זכיתי בקיום מצות "השבת אבידה", ואני מודה על כך לקדוש ברוך הוא! רבינו עצנו סיפר זאת לתלמידיו ונדפסו הדברים ב"אור לציון" חכמה ומסר, עמ' ריב], אך באיזו לשון ענווה:

"יש צורות ואופנים המורים על חיוב המצוות, כגון, מי ששמח שזכה לקיים מצווה, זה מראה על חיוב המצווה. כאותו תלמיד חכם שמצא מציאה גדולה, וכשהצליח למצוא את המאבד ולהחזירה לו חילק לחבריו מגדנות וממתקים..."
ואנו יודעים מי היה "אותו תלמיד חכם"...

*גם מצוות שילוח הקן קיים כמה וכמה פעמים. ושמח על כך מאוד. בשיעורו בישיבה הכריז: "מי שידוע על קן בכל מקום שהוא, שידועני. אף אצטרך להגיע לשם במטוס, אני מוכן".

יום אחד הגיע תלמידו הרה"ג ברוך שרגא, אב בית הדין בירושלים וסיפר לו על קן שבחצרו. רבינו זלה"ה התרגש מאוד. "אגיע הערב כדי לקיים את המצווה". אמר לו רבינו.

כל היום היה שרוי בהשראת קודש של שמחת המצווה.

בערב נסע לביתו ומיד בהיכנסו שאל: "איפה הקן?" רבינו רעד מהתרגשות. הוא סבר שלא מספיק לשלוח את האם במקל ושצריך לאחוז בכנפיה ממש ולשלחה. ידו הימנית של רבינו היתה משותקת וכשניסה לאחוז בידו השמאלית בכנפי היונה, נשמטה היונה וברחה. רבינו זלה"ה הצטער מאוד שלא עלה בידו לקיים את המצווה כתיקנה. למחרת בבוקר בא רבי ברוך שרגא ובישר לרבינו שהיונה שבה לקן. רבינו שמח מאוד ואמר: "אבוא שוב הערב".

בבוא היה נראה באותו להט קודש של אתמול, ומיד כשריד מהמכוננית אמר "לשם יחוד" תוך כדי הליכה. הבחין רבינו ביונה הדוגרת והצליח לתופסה בידו ומיד פתח בשמחה רבה ובירך את הברכות: "על שילוח הקן" ו"שהחינו" בלי שם ומלכות.

לאחר מכן, פינה את הקן באומרו שכך צריך לעשות על פי הסוד. אי אפשר לתאר את השמחה הגדולה שהיתה עליו באותה שעה. רבינו ישב עם בני הבית לברך "ברכת הנהנין" ואמר: "כעת עת רצון".

גיסו, הגאון הרב ראובן שרבאני זיע"א סיפר שפעם נסע רבינו עד למושב "שלומי" שבצפון כדי לקיים מצוות "שילוח הקן".

*עוד סיפר גיסו הגאון הרב ראובן שרבאני זיע"א: "כשקיבל רבינו את התקף הלב הראשון שהיתי עימו לבדי בבית החולים כשהוא אפוף חוטי מוניטור וצינורות חמצן ועירוויים למיניהם. לפתע, אמר לי רבינו בתחנונים: "חכם ראובן, עשה עימי חסד ותסיע את מיטתי עד לחלון, ברצוני לברך ברכת הלבנה". היסטתי. חששתי שמצבו הבריאותי ידרדר מהמאמץ. אמרתי: "האינפוזיה עלולה להתנתק. מכשירי החשמל עלולים לזוז ממקומם", אך רבינו חזר והפציר בי באומרו: "עשה עימי חסד". עשיתי כדבריו ובאיטיות וזהירות גדולה הסעתי את מיטתו עד לחלון. מיד בראותו את הלבנה קרא בשמחה: "הנה היא"! ומיד פתחת ובירך ברכת הלבנה.

למחרת היום, אמר לכל מבקרו: "זכיתי אמש לברך ברכת הלבנה". *כשנסע לזינבה שבשוויץ יצא לקראתו הגביר היקר רבי יוסף שעיה ואמר: "כבוד גדול הוא לי לארח את רבינו בביתי". הגביר רבי יוסף שעיה שידע על שמחתו הגדולה של רבינו בקיום המצוות, הביא על שולחנו בכל יום פרי חדש לברכת "שהחינו".

כשחזר רבינו לארץ, מיד סיפר: "זכיתי לברך שהחינו בכל יום".

העיד הגאון רבי שלום כהן שליטא, ראש ישיבת "פורת יוסף": "מצעירותו זוכר אני באיזו שמחה למד. וכשלמד עם אחר, באיזו שמחה היה מתווכח בלימוד! באיזו שמחה הביא ראייה, הסיק מסקנה ובכלל, היה אדם שמח ומשמח אלוקים ואנשים!"

לתלמידיו הורה רבינו: "הכתוב דורש 'עובדו את ה' בשמחה', כי ככל ששמח בעבודת בוראו, מראה על עוצם תשוקתו לעובדו באמת, ומודה לו על הזכות הגדולה לעובדו, כמו שמברכים: "ברוך אלוהינו שבראנו לכבודו". ובמיוחד מי שזכה להיות בן תורה ולשקוד על דלתות התורה בישיבה, בכל יום שבא לישיבה צריך לרקוד משמחה. שאין לך אושר גדול בעולם, מלהיות בארבע אמות של לימוד התורה.

פעם אחת שח: "ראינו את מורנו, ראש הישיבה מרן הגאון רבי עזרא עטייה זצ"ל, שלמרות שהיו לו טרדות גדולות בביתו, והיה מוקף ייסורים קשים, כשהיה בא לישיבה שחך הכל ולמד בשמחה עצומה. במיוחד כשהיה מעמיק בעיון הסוגיא היה שמח שמחה גדולה עד שפניו היו משתנות".

ואם כזו היתה שמחתו מלימוד תורה שיגרת, כמה שמח בעת שחידש בה. העידו תלמידיו שכאשר השמיע רבינו בפניהם חידוש שנתחדש לו, פניו זרחו באור יקרות. ראש הישיבה הגאון רבי יהודה צדקה זצ"ל אמר פעם לתלמידיו בשיעור: "היודעים אתם מדוע חכם בן ציון שמח? פשוט, הוא כל הזמן מחדש בתורה! צאו ותראוהו בשעה שיוצא מהשיעור, כולו לפיד אש קודש!..."

ביום פורים במשתה היין, פניו היו זורחות באור יקרות של שמחת הלימוד. צולל היה במים אדירים כמעין המתגבר בחידושי תורה. ופעם כשביקש להלהיב את תלמידיו בשיעור ליישב דברי מהרש"א מוקשים, אמר: "זה המהרש"א יישבתי אותו ביום פורים מתוך שיכרות..."

ובכלל, השמחה היתה אבן יסוד במשנת חיי רבינו, ו"אדם ניכר מברכותיו" [נביכות נ ע"א]- הרה"ג רבי שאול מזרחי שליט"א, רב קהילת "מגן דוד" בארגנטינה סיפר, שבמשך כעשרים שנה נהג לעלות לבית רבינו מידי ערב ראש השנה, להתברך מפיו לשנה טובה, וברכה קבועה היתה שגורה בפיו: "יהי רצון שתזכה להיות בשמחה!..."

*כמו כן, היה מקפיד מאוד שלא לקיים מצוות בחינם. פעם ביקש רבינו מתלמיד שיקנה עבורו ציציות לטלית. התלמיד ידע שרבינו ירצה לשלם, ולכן העביר את הציציות על ידי שליח. אך רבינו לא ויתר וביקש: "תשאל אותו כמה עלה לו, ואני אשלם". התלמיד נרעש: "זכות היא עבורי, יקח כבודו ולא ישלם!"

ורבינו עמד על דעתו: "אם לא תיקח תהא הטלית מונחת בארון, איני רוצה לקיים מצווה חינם!"

*בכל שנה נהג רבינו לקנות בשמחת תורה עליית "חתן תורה". ובחסידותו, ראה עניין בעצם הקנייה. גם בשנים שהתארח בחג בבית הארחה של "ועד הישיבות" בנתניה ולא התעתד לעלות לתורה בבית מדרשו בירושלים, השתתף במכירת החתנים בליל יום הכיפורים ב"אוהל רחל", וכשעלה בידו קנה שוב ב"שמחת תורה".

ולא רק על המצווה עצמה הוציא מכיסו, גם על השמחה שבאה לו מחמת המצווה. סיפר מקורבו רבי דוד שמאי שליט"א: "פעם מצאתי במושב תוחלת אתרוג תימני נפלא, נקי לחלוטין, גידול מופלא בצורת לב-והלא אמרו במדרש ויקרא רבה [שהאתרוג רומז ללב, וקניתי אותו בפרוטות. שלוש לירות כמדומני, אמרתי: "זה יהיה דורון למורנו ורבינו. אשמח את הרב. עליתי לישיבה, פגשתי ברבינו ואמרתי: "יש לי אתרוג להראות". נכנס איתי לחדרו של רבינו. פתח, והסתכל. בלי מילים, חצי דקה של דממה. ולבסוף אמר: "מושלם!"

אמרתי: "זה עבור הרב". איזה אור ניצת בעיניו. אמר: "זה הלב שלי! כמה זה עולה?"

אמרתי: "הבאתי מתנה". אמר לי: "הזהרה הקדוש כותב, שיש לקנות מצווה בכסף שלם. האתרוג שווה כל חון שבעולם. כמה שתיקח, זו תהיה מתנה!"

אמרתי: "זה עלה שלוש לירות". דחף לידי עשרים: "קח, בגלל השמחה שגרמת לי!"

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

תיקון לנשמות הנפטרים!!

ברוך ה' זכינו ובכל מוצאי שבת לומדים אנחנו בתורתו של "אור החיים הקדוש" על פרשת השבוע. שיעור ייחודי זה מסתובב הוא בבתיים של כל אחד מהמשתתפים, ובכל שבוע מארח אחד החברים את כולם בביתו. לאחר השיעור מוזמנים כל החברים לסעודת "מלווה מלכה" [סעודה רביעית] עשירה ומגוונת מלווה בשירה וזמרה ובשמחה רבה כדי ה' הטובה עלינו. נקודת אור ייחודית מאירה ומאפיינת את יחודו וסגולתו של שיעור זה, כאשר לאחר השיעור ולפני הסעודה, עורכים כל המשתתפים, עשרות חברים, "תיקון לנפטרים" המובא בספר "קונטרס היחיאל".

כל אדם רשאי להזמין תיקון נפלא זה עבור הוריו או שאר קרובי זיכרונם לברכה, ובזכות לימוד התיקון מצילים את הנשמה מדינה של גיהנם, ואף הנשמות שזכו ושוכנות הן בגן עדן וזכות הן בזכות הלימוד לעלות ממדרגה למדרגה, וכראיה חותכת שהוטב להן מלימוד התיקון מופיעים הנפטר או הנפטרת בחלום כשהם נראים טוב ולבושים בפאר, ולפעמים אף מודים הם מפורשות לאותם שטרחו למענם והקדישו מכספם לעילוי נשמתם.

לכבוד הרב משה יזדי שליט"א כיון שחלמתי חלומות לא טובים על סבי ז"ל החלטתי לבקשכם לעשות לו במוצאי שבת את התיקון המפורסם.

כל המעוניינים לעשות נחת רוח לקרובי משפחתם בהזמנת תיקון נפלא זה, מתבקשים להתקשר לפלאפון: 052-890-80-65.

תבוא עליכם ברכה וטובה וכל טוב!!

וזאת לעדות!!

מעיד אני בזאת שהאנשים שפטיהם רשומים על בקבוקי השמן, אמרו מפורשות שלאחר שהשתמשו ב"שמן מרפא" המופץ על ידינו, נרפאו הם לחלוטין ממחלות קשות וחולאים גדולים פנימיים וחיצוניים, וכל הכאבים שסבלו הם מהם מכל סיבה שהיא נעלמו כלא היו, ושמתח חיייהם חזרה אליהם כמקדם!!

בברכת

רפואה שלימה ומיידית

הרב משה יזדי

מוסדות "עמודי-השלום".

המשתמש בשמן ולא יתרפא (חלילה) כספו יוחזר לאלתר!!

רכישת בקבוקון שמן בסך 500 ₪ בפרטים דלקמן:

הרב משה בבאי - 052-50-54-567.

בלוס אנג'לס: יפעת- 1-323-449-8184 (180\$ כולל משלוח).

מצוה לפרסם זאת לתועלת ורפואת החולים!

"יהי שם ה' מברך מעתה ועד עולם"

ברכת השנה

כל העלונים בשנה זו יהיו גם הצלחתם המלאה של הרב משה בבאי הי"ו, ר' אריה חרייני הי"ו, יורם ואורלי צהלה הי"ו, ליאון וקלרה מזרחי הי"ו, דוד אטיאס הי"ו, זורון שרפיאן הי"ו, אמיל אליהו הי"ו, חגי כהן הי"ו, לימור בת מזל תחי', לבריאותם והצלחתם עם כל בני ביתם הי"ו יהי רצון שאבינו שבשמים ימלא כל משאלות ליבם לטובה ולברכה ויזכו ויתברכו בכל הברכות האמורות בתורה אמן ואמן.

בואי כלה שבת מלכתא... מפטירין: "ויהי דבר אלי..."

מפטיירין: "ויהי דבר אלי..."

זמני הדלקת נרות:	סוף זמן ק"ש:	מנחה גדולה:	צאת השבת:	רבנו-תם:
ירושלים: 16:06 [16:26]	ירושלים: 8:32	ירושלים: 12:09	ירושלים: 17:22	ירושלים: 17:59
תל אביב: 16:22	תל אביב: 8:34	תל אביב: 12:11	תל אביב: 17:23	תל אביב: 17:55
חיפה: 16:13	חיפה: 8:34	חיפה: 12:10	חיפה: 17:20	חיפה: 17:55
אילת: 16:18	אילת: 8:31	אילת: 12:10	אילת: 17:27	אילת: 18:00
באר שבע: 16:25	באר שבע: 8:33	באר שבע: 12:11	באר שבע: 17:24	באר שבע: 18:00

צדיק וישר הוא!!

הנהגות והליכותיו בקודש של מור אבינו, עבד ה' נאמן, כה"ר ישר בן ציון יזדי זצ"ל - בן שפרה ע"ה.

מור אבינו זלה"ה השתדל מאוד להתפלל כל תפילה מתחילתה ועד סופה ללא שום דילוג.

תפילותיו כולן, יצאו מפיו מילה במילה. מעולם לא הזדרז בתפילותיו ובוודאי שמעולם לא דיגל או החסיר מסדר התפילה. היה זה בהיותו ילד. נסענו כולנו לתל אביב לביקור משפחתי אצל גיסו ר' שמואל יזדי ז"ל.

אהבה גדולה מאוד שררה בין מור אבינו זלה"ה לגיסו זה. הם היו מרבים לבקר זה את זה. "אהבת החיים" היתה תכונה משותפת לשניהם. אהבו הם מאוד להסב ביחד, לומר ולשמע תורה ולהתבסס ממשקה חריף.

מיד כשהגענו, החליט ר' שמואל לעשות 'על האש' לכבוד מור אבינו זלה"ה.

באהבה גדולה הציג בפני אבינו בשרים יקרים ומשובחים באומרו: "בשרים קניתי מזמן, כדי לסעוד מהם יחד איתך". מור אבינו זלה"ה הודה לו מאוד על הכבוד הרב שכיבדו אך מיד הוסיף: "עדיין לא התפללנו מנחה ואסור לסעוד לפני התפילה". "יש עוד זמן עד התפילה" ניסה ר' שמואל לשכנעו.

אך מור אבינו זלה"ה בשלו: "כדאי שנתפלל מנחה קודם". מרת אמנו שתיבדל לחיים טובים וארוכים לחשה ואמרה: "נראה לי שהילדים רעבים" ומיד הסכים מור אבינו זלה"ה לסעוד לא לפני שביקש מכולם להזכיר לו להתפלל בזמן.

כחצי שעה לפני זמן התפילה, התחיל אבא לזרוז את כל המסובים לברך ברכת המזון כדי להגיע לתפילה בזמן ומשראה שרוב המסובים מתעכבים, קם ועשה 'מיים אחרונים' והתחיל לברך 'ברכת המזון'. מיד כשסיים יצא להתפלל בבית הכנסת.

שאר המסובים הזדרזו גם הם לברך ברכת המזון ולצאת בעקבותיו. בסיום התפילה אמר לו אחד מבני המשפחה: "ראית? כולנו הספקנו. לא היית צריך להזדרז". ראיתי שהגעת בהתחלה 'העמידה', אמר לו מור אבינו זלה"ה והוסיף: "וכל הון שבעולם לא מגיע לאמן אחד שהפסדת".

תנצב"ה זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל, אמן.

הרב על הקו! 24 שעות ביממה!

כבוד הרב משה יזדי שליט"א

בהרצאות מרתקות ומגוונות כדלהלן:

- * אמונה וביטחון. * אהבת ישראל. * תיקון המידות.
 - * צניעות וטהרת המשפחה. * שלום בית. * חינוך ילדים.
 - * שירי רגש ונשמה. * מסר יומי. * אור החיים יומי. ועוד
- 02-50-99-876 הקו החדש!!**

'טיב יומי' שחבל לפסס!!

שילחו במסרון את המילה "הצטרפות" לנייד:

052-8-90-80-65

ותהנו בכל יום מ"מסר יומי" מהכים ומהנה

מפי הרב משה יזדי שליט"א

אחים יקרים ואהובים!!
זיכרו! איסור חמור לקרוא בשעת התפילה או בשעת הדרשה בעלון זה ובכל עלון אחר!!

והנזהר בכך תבוא עליו
ברכה וטובה וכל טוב.

צנעים אמיתיים